

San Fins de Sales

Fins vén do adxectivo latino **felix, felices** que significa, 'fértil, fecundo' e despois 'favorito dos deuses', e de aí 'contento'.

San Fins de Nola (séc. III) foi un confesor nacido en Nola (Campania, Italia). Durante a persecución de Diocleciano recibiu na prisión a visita dun anxo que o liberou para que puidese ir socorrer o seu bispo, o cal morría de fame nun lugar abandonado. Salvoulle a vida dándolle a beber o zumo dunha piñoca de uvas que Deus fixera pousar milagrosamente enriba dun mato. Unha gran araña que cubría a entrada do lugar onde se refuxiaban permitiulle escapar dos seus perseguidores.

Tamén é coñecido San Fins o Africano (séc. IV) que foi apóstolo de Girona. Foi aló dende África ó saber as persecucións que sufrían os cristiáns nestas terras. Prendérono e torturárono e morreu desangrado.

Xeralmente aparece vestido con roupas de cura ou diácono. Pode levar ós pés un ídolo escachado, tamén a palma do martirio, unha moa de muiño, unha cruz en aspa e case sempre leva o libro do evanxeo.



A Ferreira

Este topónimo procede da forma latina **ferraria** e esta á súa vez de **ferrum** 'ferro'.

Moitos destes nomes de lugar nacen do feito de estaren próximos a unha zona na que se extrae ferro ou na que hai unha ferrería; estes centros de traballo normalmente atopábanse cerca de camiños bastantes transitados.



Nande

Vén do xenitivo **Nandi**, do nome xermánico **Nandus**, cunha raíz ***nanth** 'atrevido'.

Elixio Rivas propón a base céltica **nant-** 'val' como punto de partida para este nome de lugar.

Aparece con frecuencia como segundo elemento de nomes compostos: *Fernandelo, Fernández, Sernande...*



Cornado

Gonzalo Navaza propón como orixe deste topónimo a forma latina **corona** e non **cornus** (nome dunha árbore) do cal veñen *Cornido, Cornidas, Cornedos, Cornida, Corneda e Cornide*. Como topónimo oronímico fai referencia a un punto elevado, posiblemente con forma redondeada.

Pola súa parte, Cabeza Quiles di que procede dunha voz precéltica ***carn** ou ***corn** 'pedra, cousa dura, esquina', polo que estaría motivado pola referencia a lugares rochosos.



Silvaescura

Silva procede do latin **silva**. En topónimia significa 'bosque, mato' e non ten nada que ver coa planta que dá as amoras (*silveira, silva, Rubus fruticosus*), sentido que adquiriu máis tarde, aínda que haxa algúns topónimos que estean relacionados con este significado moderno.

O adxectivo que acompaña tamén vén do latin **obscura** parece facer referencia ó "tupido" monte.



Illobre

Os estudiosos consideran que este topónimo é de orixe céltica. Esta formado por dous elementos. O primeiro obtémolo por comparación con outros topónimos como *Illá, Illade, Illoa* e *Illó* e ademais temos o substantivo *illó* que significa, 'pantano, charco'. O segundo, **-obre**, procede do tema céltico **brig-**, de nominativo **-brix**, que en época

antiga presentan varias variantes: **brica, brigā, bria** ou **bris**. Segundo Elixio Rivas presenta a seguinte evolución semántica: monte>monte fortificado>ciudad forte>ciudad.



Ramil

O topónimo **Ramil** vén do xenitivo de posesión (***villa**) **Ranimiri** e este de **Ranimirus** con clara procedencia xermánica. A raíz **ra-** significa 'roubar, capturar'. A terminación **-miri**, do gótico **meris** 'famoso, célebre', pasou a **-mir**, **Ramir**, e logo a **Ramil**, cambio provocado pola caída do **-i** final.



A Gándara

O presente topónimo ten probablemente una orixe precéltica. Elixio Rivas dá como base ***kand-, *kant-** co valor de 'rocha' fundamentalmente, 'rocha grisácea', significado que evolucionou ata 'chira inculta, terreo velado ou liso sen cultivar'.

Esta base dá numerosos topónimos: *Gandra, Gárdaras, Gandras, Granda*.



Trasariz

Antonio Diaz Fuentes en *Toponimia de la comarca de Sarria* di que Ariz provén do nome de persoa *Alaricus*, xenitivo *Alarici*, que nunha evolución perfecta perdeu o **-i** intervocálico e o último **-i**, converténdose o **-c** final en **-z**. O elemento inicial, *tras*, é unha preposición e significa 'detrás'. A forma **-ariz** significa 'rico, poderoso'.



Sales

Este topónimo procede dunha raíz indoeuropea hidronímica **sar-sal-**'rio, corrente de auga'.



Texo

Pode ser un hidrónimo de orixe prerrománica.

